
[2025-85-RE](#)

Causa 2025-85-RE

(Pujal Rius c/ Pujal Rius i d'altres)

Número de registre 568-2025. Recurs d'empara

Aute del 18 de desembre del 2025

BOPA núm. 157, del 31 de desembre del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 24 de novembre del 2025, per la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius, mitjançant el qual interposa un recurs de súplica contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de novembre del 2025 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-85-RE;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2 i 98 c);

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment els articles 38 i 89.2;

Vist l'aute esmentat del Tribunal Constitucional del 17 de novembre del 2025;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals

1.1. En el marc de la divisió i de l'adjudicació d'una herència, la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius va formular un incident de nul·litat, en què al·legava que la providència i l'aute del 21 de febrer del 2025, dictats per la Secció Civil 1 de la Batllia no li havien estat notificats, circumstància que vulnerava el seu dret a la defensa, reconegut a l'article 10 de la Constitució.

En l'aute esmentat, la Secció Civil 1 de la Batllia decidia declarar que la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius en aquest procediment corresponia de manera exclusiva a la Fundació Privada Tutelar del Principat d'Andorra, en la seva condició de curadora designada judicialment; i, cessar les notificacions al procurador i al lletrat, atès que la seva representació processal i direcció lletrada havia quedat jurídicament substituïda per la Fundació esmentada.

En la providència, transmetia un informe pericial i obria un termini a les parts per tal que presentessin al·legacions tècniques.

1.2. El 22 de maig del 2025, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar un aute mitjançant el qual admetia a tràmit aquest incident de nul·litat.

Feia constar que el 14 d'abril del 2025, la Fundació Privada Tutelar havia presentat un escrit, en què atorgava poders al lletrat i al procurador anteriors del Sr. Ricard Pujal Rius, que havien actuat fins al 21 de febrer del 2025; constatava que a més de les dues resolucions invocades, hi havia altres actuacions que ressenyava en una taula, que també li havien de ser notificades.

Així doncs, ordenava la notificació d'aquestes resolucions i feia constar que els terminis per a la interposició dels recursos contra els actes notificats o per a la presentació d'al·legacions oportunes començarien a computar-se a partir de l'endemà de la data de notificació.

I, precisava que contra aquesta resolució no s'hi podia interposar cap recurs, sense perjudici que es pogués plantejar la qüestió en virtut dels recursos que escaiguessin contra la sentència o la resolució definitiva (article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials).

1.3. El 4 de juny del 2025, la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius, representat per la Fundació Privada Tutelar del Principat d'Andorra, va interposar un segon incident de nul·litat, en què adduïa que s'havia acordat arbitràriament notificar-li 13 resolucions judicials de cop, considerant que aquestes se li haguessin hagut de notificar de forma progressiva.

1.4. El 6 d'octubre del 2025, la Secció Civil 1 de la Batllia va dictar un aute que decidia no donar lloc a aquest incident i que concedia un termini improrrogable de 5 dies hàbils al procurador del demandant incidental per recollir voluntàriament la notificació de les resolucions judicials esmentades; passat aquest termini, se'l consideraria com a notificat a tots els efectes.

1.5. El 20 d'octubre del 2025, la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius va interposar un recurs d'empara contra l'aute del 6 d'octubre del 2025, dictat per la Secció Civil 1 de la Batllia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a un procés degut i a la defensa, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

1.6. El 17 de novembre del 2025, el Tribunal Constitucional va dictar un aute mitjançant el qual decidia no admetre a tràmit aquest recurs per la seva manca manifesta de contingut constitucional.

2. Arguments del recurrent

- En primer terme, el recurrent recorda la naturalesa del recurs de súplica, el qual té com a finalitat permetre l'estudi d'elements nous, de fet o de dret, que puguin autoritzar el reexamen de la decisió d'inadmissió a tràmit del recurs d'empara.

- També recorda la jurisprudència constitucional consolidada en aquesta matèria.

- En segon terme, manifesta que la decisió impugnada és contrària als principis de seguretat jurídica, de responsabilitat dels poders públics i d'interdicció de l'arbitrarietat, però, per contra allò que sí que garanteix és la irresponsabilitat dels magistrats.

- Segons el seu parer, aquesta problemàtica afecta a una gran part de la magistratura andorrana, inclosos els magistrats mateixos del Tribunal Constitucional.

- El recurrent indica, finalment, que la manca d'una posició de "*fermesa*" per part del Tribunal Constitucional obrirà la possibilitat d'una allau de demandes contra bona part de la magistratura andorrana i, probablement, contra els magistrats constitucionals mateixos.

- Seguidament, el recurrent exposa que el Tribunal fonamenta la inadmissió a tràmit del seu recurs d'empara en el fet que no va formular un recurs d'apel·lació contra la desestimació del seu incident de nul·litat, quan aquest incident corresponia a la via de l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials, i, en aquest cas, no s'hi podia presentar cap recurs.

- Altrament, reprèn el fons de l'assumpte i insisteix en els seus arguments contra la decisió impugnada en el recurs d'empara.

- Així mateix, posa en relleu que de la seva experiència professional se'n desprèn que cap recurs de súplica no ha estat mai acceptat i d'aquest fet en conclou que el mateix succeirà en aquest cas.

- Per acabar, demana al Tribunal Constitucional que admeti aquest recurs de súplica i que reformi l'aute del 17 de novembre del 2025, que declari l'admissió a tràmit del seu recurs d'empara i que, en el seu dia, atorgui les pretensions que s'hi contenen.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. Tal com ho recorda el recurrent mateix, el recurs de súplica permet que s'analitzin els arguments nous de fet o de dret que no s'havien pogut aportar anteriorment i que autoritzen el reexamen de l'admissibilitat del recurs d'empara.

3.2. La jurisprudència d'aquest Tribunal sobre la naturalesa i la funció del recurs de súplica és constant i és ben coneguda per la representació processal del recurrent.

3.3. En aquest cas, el recurs de súplica es presenta com a una impugnació de la motivació de la inadmissió del recurs d'empara, essencialment respecte de la manca del recurs d'apel·lació contra la decisió que no donava lloc a l'incident de nul·litat, ja que aquesta decisió no era recurrible, d'acord amb l'article 18 *ter* de la Llei transitòria de procediments judicials.

3.4. Tot i que aquesta pretensió no constitueix pròpiament dit un element nou, cal donar-hi una resposta per tal de no deixar cap ambigüitat al respecte.

3.5. En la seva argumentació, aquest Tribunal posa simplement en relleu que el fonament de la desestimació de l'incident de nul·litat, dictada per la Batllia, per tal com es tractava d'un incident contra una resolució que no era ferma (article 18 *ter* de la Llei esmentada) no havia estat impugnada pel recurrent, mitjançant un eventual recurs d'apel·lació, en què hagués pogut argumentar que el procediment a seguir era, segons el seu parer, el de l'article 18 *quater* de la mateixa Llei.

- Ara bé, una vegada s'ha acceptat que la desestimació de l'incident deriva del procediment de l'article 18 *ter* esmentat, és ben sabut que les decisions adoptades per aquesta via no poden ser objecte d'un recurs d'empara, perquè no són decisions definitives.

- La jurisprudència constitucional sobre aquesta qüestió està ben establerta i una decisió que no sigui definitiva no pot fer l'objecte d'un recurs d'empara, per tant, el recurs d'empara presentat contra una decisió no definitiva ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

3.6. Després d'haver precisat aquesta al·legació, cal constatar que les declaracions generals del recurrent sobre les conseqüències de la decisió impugnada respecte de la magistratura andorrana no constitueixen arguments jurídics que puguin recolzar el seu recurs de súplica, i, a més, no són

nous, ja que el recurrent ja els havia evocat en el seu recurs d'empara.

3.7. Aquest Tribunal vol recordar *in fine* que el recurs d'empara que, en principi, se situa a l'acabament del procediment ordinari constitueix la garantia dels drets constitucionals del recurrent.

3.8. Per consegüent, l'argumentació del recurrent que dona suport al recurs de súplica no comporta elements nous de fet o de dret, i, per tant, d'acord amb la jurisprudència d'aquest Tribunal, aquest recurs ha de ser desestimat.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Desestimar el recurs de súplica formulat per la representació processal del Sr. Ricard Pujal Rius contra l'aute del Tribunal Constitucional del 17 de novembre del 2025 sobre la inadmissió a tràmit de la causa 2025-85-RE.

2. Notificar aquest aute a la representació processal del recurrent, a la Secció Civil 1 de la Batllia i al Ministeri Fiscal.

3. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Jean-Yves Caullet

Magistrat